

ACC. N.R M. 14545:1-9.

Landskap: Skåne
Härad: Vemmenhög
Socken: S. Aby
Uppteckningsår: 1958

Upptecknare: Alfred Larsson, S. Aby
Berättare: " "
Berättarens yrke: verkmästare
Född år 1888 i Skurup

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ändrade vanor vid landsbygdsbevuxens
matbrödförörjning s. 1-9. LMF 92

Skriv endast på denna sida.

Svar på frågelista L U F 92.

Förr i tiden och fram över sekelskiftet bakade folk allmänt sitt
bröd i murugnen. Gårdarna hade på den tiden allmänt stora hushåll
och murugnar varo också sedan gammalt allmänt i bruk. Även bland
småbrukare och husmän. I ett eller annat mindre hus saknades visser-
-ligen murugn. Men efter vad det berättas, lånade folk i dessa till-
-gång till bakugn hos någon granne, varvid hjälp i annan form kunde
lämnas i utbyte.

Här i känd omgivning är det emellertid sedan länge slut med hem-
-bakning. Utom, naturligtvis, i någon mindre omfattning i befintlig
köksspis. Och såvitt jag känner till, så torde det nu inte finnas
någon murugn kvar i denna församlingen. Och detta torde, överhuvudtaget,
kunna anses gälla för byarna här på Söderslätt. Bröd finnes sedan
åtskilliga år tillbaka att tillgå hos handlarna och de bagare, som
finnes i bygden. Dessutom köra flera olika bagare omkring med bröd.
Skulle det på annat håll förekomma att någon ännu använder sig
av murugn vid bak så är det högst troligt att denna procedur tillgår

på samma sätt som längre tillbaka i tiden. I mitt hem bakades grovbrödet fram till första världskriget alltid i murugnen. Under kriget med sina exceptionella förhållanden, var det knappast lönt att tänka på storbak utan köksspisen fick träda till. Fint bröd köptes, i regel, av handlare eller bagare. Efter min mors utsago, hade inte bakningen, som sådan, undergått någon särskilld förändring under hennes tid.

Men en och var av därtida husmödrar kunde likvälv hålla på någon särskilld metod därvid, någon finess avseende degens syrsättning eller någon annan detalj, som kom att inverka på brödets smak.

Sedan första världskriget, 1914-1918, med sina försörjningssvårigheter, var över så började ett och annat hushåll upphöra med hemmabak. Utom vad det beträffar tillfälliga hak i köksspisugnen. Och i sådana fall var det nog mest fråga om finbröd, vetebröd, kakor och dyl.

Under 20-och de första åren på 30-talet upphörde ugnsbaket nästan helt här på orten. Och anledningen härtill torde ha berott på olika omständheter. Nedan under de första åren efter första sekelskifte

.....brukade en bagare från Anderslöf köra bröd omkring med hästskjuts.....
.....Han kom fram här en dag i veckan. Under väldskriget synes han, emel-
-tid, ej ha kunnat vidhålla den trafiken. Men efter krigets slut och
sedan bilar kommit med, blev trafiken med bröd livligare. Och ortens
handlare blevo nu också allmänt försedda med bröd.

För många hushåll kommo nog också bekvämlighetshänsyn att spela
sin roll. Småhushållen, husmän och deras gelikar, voro nog bland de första
som fingo smak för att ha tillgång till bröd, som var mera färskt än
det tidvis 3 á 4 veckor gamla bröd, som de tidigare varit hänvisade
till. Men somliga äldre människor, som hela sitt liv varit vana vid
det grova, hembakade brödet höllo likväl stundom fast vid de gamla
traditionerna tills generationsväxling ändrade på detta. Något ändrade
vanor ifråga om kosthålet torde också ha spelat sin roll. I äldre
tid lades säkerligen större vikt vid själva brödfödan. Numera torde
det konsumeras betydligt mindre av bröd i hushållen än förr på sam-
-ma gång som födans sammansättning i övrigt blivet mera omväxlande.

Sedan 30-talets början har nog också svårigheten med att skaffa hemhjälp (tjänarinnefrågan), bidraget till att hembaket upphört.

Vad gårdarna beträffar så har hushållen undan för undan blivit allt mindre. Beroende på lantbrukets mekaniserig, på rationellare metoder, ifråga om dess drift, kreaturslösa jordbruk, etc. Och den manliga hjälpen, som likväld visar sig erforderlig, får sedan en del år lita till eget hushåll. Vad husmodern beträffar, så är hon, i många fall hänvisad till att ensam klara av sina hushållsbestyr. Som exempel på hushållens ändrade sammansättning må anföras att på exempelvis en 50-tunnlands-gård fanns vid sekelskiftet vanligen en dräng hela året, en 15-16 års pojke under sommaren samt en ryktare. Dessutom en, ibland två jungfrur för mjölknings- och hushållsbestyr. År husbondefolket på gården unga och uthålliga så är det ej ovanligt att de, mannen och frun, numera hjälpas åt att själva sköta det hela, möglingen med någon högst tillfällig hjälp under hösten, (ifall sådan står att uppbringa). Det är heller inte ovanligt att under det brådaste vårv- och höstarbetet se husmor på gården uppklichen på en traktor.

I någon mån har väl också ekonomiska faktorer spelat in och påverkat brödförsörjningsfrågan.Under första världskriget,med alla sina
besvagheter,blev det på samma gång stegrade inkonstmöjligheter
för en stor del människor och detta kom att medföra anspråk på högre
levnadsstandard.Men under senaste världskriget,med sin ofrånkomliga
ransonering,blevo många nødsakade att övergå till hembakning i
köksspisen.

Att folk skulle ha lämnat mjöl till bagare eller handlare för att
få bakat bröd därav,har nog ej förekommit här på orten.Själv har
jag ej kännedom om något sådant fall

Sedan folk slutade baka i murugnen,fick denna likvälf kvarstå någon
tid.Men efterhand blev de rivna.Till största delen skedde detta
under 20-talet.Det synes så ha mera allmänt visat sig behövligt
att modernisera bostäderna och i all synnerhet köken.Köken på gårdarna
hade dittills,i huvudsak,hört samma utförande.Som var i tidens stil
vid enskiftet på 1820-talet.Köksavdelningen på en av gårdarna bestod
då vanligen av två lokaler.Ett mindre kök,i senare tid,åtminstone

sedan 80-talet utrustat med järnspis. Och så det yttre köket. Det typiska för denna lokal var en "öppen skorsten", en skorsten, som från köksgolvet hade en storlek av ungefär $1\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ meter och denna dim. höll den till lofthöjd. Sedan trattade skorstenen upp mot taknocken. På botten av skorstenen fanns en murad härd, med eldkammare och denna täcktes av galler och utgjorde sedan gammal tid kökets ursprungliga och enda eldstad och enda kokmöjlighet. En bit uppe satt järnstänger med krokar, vari kunde upphängas fläsk till röking. Skorstenen kunde avstängas från själva köket med en bräddörr. I nära anslutning till skorstenen var så bakugnen murad och röken från denna leddes ut i den "öppna skorstenen". Någon gång inträffade det att ugnen på någon gård kom att stå kvar, oanvänd, ganska länge. I så fall var det äldre folk, som innehade gården. Men när så yngre folk togo vid, blev ugnen snart rivna, i samband med modernisering. Ett exempel härpå har jag från en grann-gård här i socknen. Där stod bakugnen kvar, oanvänd, i flera år, uti

ett kök, som ännu hade kvar sitt "kullerstensgolv" och i allt övrigt var högst ålderdomligt utrustat. Då en son övertog gården i början av 30-talet, revs omgående bakugnen och den "öppna skorstenen".

Dessa hade dittills upptagit ansenlig plats. Och kunde lämna plats till normal skorsten, modern köksspis, skafferi, m.m. Köket blev i övrigt helt helt omdanat och utrustat enligt nutida krav. Denna var säkerligen den siste i ordningen av gårdarna här i socknen, där köksavdelningen så moderniseras.

Det är ej bekant, fast likväl möjligt, att någon murugn revs och ersattes av ny sådan på den gamla platsen. Men i så fall torde den gamla ha visat sig allt för bristfällig.

Enskiftet på 1820-talet medförde att flera gårdar kommo att utflyttas från "byhemmet". Denna "utbrytning" kom för Norra Åbys del att omfatta 8-9 gårdar. Jag har i minne hur åtminstone tre av dessa tedde sig vid sekelskiftet, vad beträffar dess köksavdelning. Den föreföll ha varit tämligen likartad, enl. exempel tidigare anfört.

Av detta torde kunna framgå att ett sådant utförande nog var i överensstämmelse med dåtida krav och troligen gällt för en stor del av Söderslätt

Bakugnens egentliga uppgift var ju att framställa det dagliga brödet. Men under en gången tid, som saknade vår tids mångahanda hjälpmittel, kunde den stundom även på andra sätt vara till nytta. Under somliga år, kunde hösten vara regnig och besvärlig så att det visade sig ogörligt att få inhöstat rågen så pass torr som erfordrades för att få fullgott mjöl av den. Under sådana förhållanden måste rågen torkas. Och detta skedde i bakugnen.

Sedan fären blivit klippta under sommaren, måste ullen undergå en kraftig tvättningsprocedur innan den kunde bearbetas. Och detta skedde också i bakugnen. I "ettermärmen" efter något bak. Somliga rökade också fläsk i ugnen. Fläskstyckena måste i så fall läggas in på något slags låga pallar för att röken skulle kunna cirkulera fritt. Empligt eldningsmaterial måste därvid användas. Sågspån, eneris eller annat som åstadkom knapptig rökbildning men svag värme.

Som bränsle för bakugnen användes här i bygden allmänt torrt pileris. För ändamålet erfordrades rätt stark brasa och denna åstadkom en del gnistbilning, som under vissa förhållanden kunde visa sig riskabel för gårdarnes halmtäckta tak. Tid efter annan uppstod också någon eldsvåda i samband med bakning. Av en händelse kom jag en gång att vara närvarande vid en eldsvåda, som uppstått i sådant sammanhang. Det var en av de gamla gårdarna i Södra Åby by, som då i början av 1920-talet skattade åt förgängelsen. Eldsvådan utbröt strax efter att brödet var satt i ugnen och gården nedbrann till grunden. Senare under dagen så snart det var möjligt att komma bakugnen nära, visade det sig att brödet blivet något hårdare bakat än vanligt men dock var fullt användbart.